

Když se nebojí

Jiří Schmitzer

Když se nebojí, o mě nestojí, láska má, tak se musím skrývat
Za své obočí, říct jí do očí, jenom když spí mám tě rád.
Jen když uvidí, že jí závidím, láska má, pak mou dlaň si žádá,
Že jsem vlastně rád, musím ukrývat, vím, že jen tak ji pak mám.

R: Tím, že mě dívka rozmilá víc nežli jednou zranila,
sám poznám těžko bezpečně, jak mám plout.
Tím, jsem teď vlastně víc než sám víc nežli před ní předstírám,
sám sebe těžko přesvědčím, že jsem bloud.

Když se nebojí, o mě nestojí, láska má, tak se musím dívat,
jak se otočí, když slzy do očí derou se jí, když jde spát.
Je to k zbláznění, že to trápení, láska má, působí i žádá.
Tak je těžké žít, tak to zřejmě být musí, když ji dál chci mít.

R: